

Flygtningenævnets præmisser

Nævnet stadfæstede i september 2014 Udlændingestyrelsens afgørelser vedrørende et ægtepar fra Syrien. Indrejst i 2014.

Flygtningenævnet udtalte vedrørende den mandlige ansøger:

”Ansøgeren er etnisk ingusjetier, er født i Alma, Aty, Kazakhstan, og er sunni-muslim af trosretning. Ansøgeren har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktiv.

Ansøgeren har som asylmotiv henvist til, at han ved en tilbagevenden til republikken Ingusjetien i Den Russiske Føderation frygter at blive slået ihjel af Ruslands Føderale Sikkerhedstjeneste (FSB) eller af oprørerne.

Til støtte herfor har ansøgeren oplyst, at hans købmandsforretning [i efteråret 2013] blev opsøgt af to personer. Personerne købte varer i forretningen, og de ønskede efterfølgende, at ansøgeren fragtede dem og varerne til et skovområde, hvilket ansøgeren accepterede. Det viste sig at være oprørere. Myndighederne fandt ud af dette, hvorfor de anholdt og tilbageholdt ansøgeren i 14 dage. Ansøgeren blev herunder udsat for tortur, herunder seksuelt overgreb. Ansøgeren blev løsladt mod at underskrive en erklæring om at ville samarbejde med myndighederne. Han flygtede herefter.

Flygtningenævnet kan ikke lægge ansøgerens forklaring til grund.

Flygtningenævnet finder ikke, at ansøgeren har sandsynliggjort det asylmotiv, han påberåber sig. Nævnet lægger herved vægt på, at ansøgeren har forklaret divergerende om den episode, der danner grundlag for myndighedernes interesse for ham. Han har således forklaret divergerende om de varer, han leverede, om hvilket sprog telefonsamtalen foregik på, og om leveringsstedet. Nævnet lægger endvidere vægt på, at ansøgeren har forklaret divergerende om omstændighederne, da han vågnede op i fængslet, herunder om han var alene i cellen, om han blev overhældt med vand, og om han var iført håndjern. Nævnet bemærker endvidere, at ansøgerens forklaring indeholder en lang række mindre divergenser, der dog ikke i sig selv ville kunne tillægges afgørende betydning. Nævnet har herved vurderet, om divergenserne i det hele kunne skyldes, at ansøgeren har været udsat for overgreb, som af ham anført. Nævnet finder efter den samlede vurdering imidlertid ikke, at dette kan være tilfældet.

Flygtningenævnet finder således ikke, at ansøgeren risikerer forfølgelse, jf. udlændingelovens § 7, stk. 1, eller har behov for beskyttelsesstatus, jf. udlændingelovens § 7, stk. 2, ved en tilbagevenden til Den Russiske Føderation.

Flygtningenævnet finder af samme grunde ikke grundlag for at udsætte sagen med henblik på en torturundersøgelse.

Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.”

Flygtningenævnet udtalte vedrørende den kvindelige ansøger:

”Ansøgeren er etnisk ingusjetier, er født i [navn på by], Rusland, og er muslim af trosretning. Ansøgeren har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktiv.

Ansøgeren har som asylmotiv henvist til, at hendes ægtefælle ved en tilbagevenden til republikken Ingusjetien i Den Russiske Føderation frygter at blive slået ihjel af myndighederne, herunder Ruslands Føderale Sikkerhedstjeneste (FSB).

Flygtningenævnet har ikke kunne lægge ansøgerens ægtefælles forklaring til grund, idet forklaringen indeholder en lang række divergenser.

Herefter og idet ansøgeren ikke har noget selvstændigt asylmotiv, finder Flygtningenævnet ikke, at ansøgeren risikerer forfølgelse, jf. udlændingelovens § 7, stk. 1, eller har behov for beskyttelsesstatus, jf. udlændingelovens § 7, stk. 2, ved en tilbagevenden til Den Russiske Føderation.

Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.”

Flygtningenævnet meddelte i september 2016 afslag på genoptagelse.

Nævnet udtalte:

”Flygtningenævnet vil normalt ikke iværksætte en torturundersøgelse i sager, hvor ansøgeren under hele forløbet har fremstået utroværdig, og nævnet derfor i det hele må forkaste ansøgerens forklaring om tortur.

Som det fremgår af nævnets beslutning af [september 2014], kunne Flygtningenævnet efter en samlet vurdering af Deres klienters forklaringer sammenholdt med de øvrige oplysninger i sagen ikke lægge Deres klienters forklaringer om deres konflikter i hjemlandet forud for udrejsen til grund.

Flygtningenævnet har i sin beslutning vedrørende [den mandlige klager] af [september 2014] direkte anført, at nævnet ved sin vurdering af den pågældendes troværdighed har overvejet, om divergenserne i det hele kunne skyldes, at han har været udsat for de overgreb, som han har påberåbt sig. Flygtningenævnet fandt ikke, at dette kunne være tilfældet.

Flygtningenævnet tillagde det i den forbindelse vægt, at en del af divergenserne vedrørte en enkeltstående begivenhed, der fandt sted kort tid før klagernes udrejse [primo] 2014. Flygtningenævnet kan i øvrigt henvise til regeringens processkrift af 14. april 2015, side 15-20, hvori der detaljeret er redegjort for nævnets bevisvurdering i sagen. Processkriftet vedlægges til orientering.

Flygtningenævnet finder ikke, at der i genoptagelsesansøgningen, herunder i den fremsendte sygejournal, eller i klagen til Torturkomitéen er fremkommet oplysninger, der kan føre til en ændret vurdering af troværdigheden af Deres klienters oplysninger om asylmotivet.

Nævnet kan herefter i det hele henholde sig til sin afgørelse af [september 2014] og finder således fortsat ikke grundlag for at foretage en torturundersøgelse af [den mandlige ansøger].

Flygtningenævnet finder endvidere ikke, at det forhold, at De har indbragt sagen for FN's Torturkomité, der har antaget sagen, kan føre til en ændret vurdering.

Flygtningenævnet finder således fortsat ikke, at Deres klienter har sandsynliggjort, at de ved en tilbagevenden til Den Russiske Føderation er i reel risiko for forfølgelse eller overgreb omfattet af udlændingelovens § 7.”

Flygtningenævnet genoptog i januar 2017 sagen.

Flygtningenævnet udtalte:

”Flygtningenævnet har efter omstændigheder besluttet at genoptage sagen til behandling på et nyt mundtligt nævnsmøde.”